

Razem w roku:		12		48										
----------------------	--	----	--	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Cele kształcenia: (max. 6 pozycji)

C1. poszerzenie wiedzy z zakresu fizjologii układu płciowego kobiety, zaburzeń związanych z jego funkcjonowaniem oraz diagnostyki i terapii tych zaburzeń;

C2. omówienie tematyki przebiegu ciąży fizjologicznej oraz porodu i połogu;

C3. charakterystyka zasadniczych elementów patologii ciąży;

C4. rozszerzenie wiedzy na temat metod diagnostycznych stosowanych w perinatologii i ginekologii;

Macierz efektów kształcenia dla modułu/przedmiotu w odniesieniu do metod weryfikacji zamierzonych efektów kształcenia oraz formy realizacji zajęć:

Numer efektu kształcenia przedmiotowego	Numer efektu kształcenia kierunkowego	Student, który zaliczy moduł/przedmiot wie/umie/potrafi	Metody weryfikacji osiągnięcia zamierzonych efektów kształcenia (formujące i podsumowujące)	Forma zajęć dydaktycznych <i>** wpisz symbol</i>
W 01	F.W9	Posiada wiedzę na temat funkcji rozrodczych kobiety, zaburzeń z nimi związanych oraz postępowania diagnostycznego i terapeutycznego dotyczącego w szczególności: 1. cyklu miesięczkowego i jego zaburzeń, 2. ciąży, 3. porodu fizjologicznego i patologicznego oraz połogu, 4. zapaleń i nowotworów w obrębie narządów płciowych, 5. regulacji urodzeń, 6. menopauzy, 7. podstawowych metod diagnostyki i zabiegów ginekologicznych.	Odpowiedź ustna, egzamin w formie testu, część praktyczna przy pacjencie oraz część u egzaminatora	CK, CA
U 01	F.U13	- rozpoznaje objawy podmiotowe i przedmiotowe świadczące o nieprawidłowym przebiegu ciąży (nieprawidłowe krwawienia, czynność skurczową macicy);	Odpowiedź ustna, egzamin w formie testu, część praktyczna przy pacjencie oraz część u egzaminatora	CK
U 02	F.U14	- interpretuje wyniki badania fizykalnego ciężarnej (ciśnienie tętnicze, czynność serca matki płodu) oraz wyniki badań laboratoryjnych świadczących o patologii ciąży;		
U 03	F.U15	- interpretuje zapis kardiokografii (KTG);		
U 04	F.U16	- rozpoznaje rozpoczynający się poród oraz nieprawidłowy czas jego trwania;		
U 05	F.U17	- interpretuje objawy podmiotowe i przedmiotowe w czasie połogu;		
U 06	F.U18	- ustala zalecenia, wskazania i przeciwwskazania dotyczące stosowania metod antykoncepcji;		

** WY - wykład; SE - seminarium; CA - ćwiczenia audytoryjne; CN - ćwiczenia kierunkowe (niekliniczne); CK - ćwiczenia kliniczne; CL - ćwiczenia laboratoryjne; CM - ćwiczenia specjalistyczne (mgr); CS - ćwiczenia w warunkach symulowanych; LE - lektoraty; zajęcia praktyczne przy pacjencie - PP; WF - zajęcia wychowania fizycznego (obowiązkowe); PZ- praktyki zawodowe; SK - samokształcenie, EL- E-learning.

Proszę ocenić w skali 1-5 jak powyższe efekty lokują państwa zajęcia w działach: przekaz wiedzy, umiejętności czy kształtowanie postaw:

Wiedza: 5

Umiejętności: 5

Nakład pracy studenta (bilans punktów ECTS):

Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie itp.)	Obciążenie studenta (h)
1. Godziny kontaktowe:	60
2. Czas pracy własnej studenta (samokształcenie):	15
Sumaryczne obciążenie pracy studenta	75
Punkty ECTS za moduł/przedmiotu	4,0
Uwagi	

Treść zajęć: (proszę wpisać hasłowo tematykę poszczególnych zajęć z podziałem na formę zajęć dydaktycznych, pamiętając, aby przekładała się ona na zamierzone efekty kształcenia)

Wykłady

- 1.
- 2.
- 3.

Seminaria

- 1.
- 2.
- 3.

Ćwiczenia

1. BLOK PATOLOGII CIĄŻY – poznanie specyfiki oddziały, diagnostyka obrazowa i laboratoryjna ciężarnej, terapia patologii ciąży, inwazyjna diagnostyka w ciąży (amniopunkcja), postępowanie z ciężarną po terminie porodu
2. BLOK GINEKOLOGII OPERACYJNEJ – poznanie specyfiki oddziały, diagnostyka obrazowa i laboratoryjna, asysty w zabiegach operacyjnych endoskopowych i laparotomiach, histeroskopia operacyjna
3. BLOK ODDZIAŁU POŁOŻNICZEGO – POPORODOWEGO – zasady i odrębności postępowania z położnicą po cięciu cesarskim i po porodzie drogami natury, farmakoterapia w okresie laktacji, diagnostyka i terapia schorzeń pacjentek oddziały położniczego

Inne

- 1.
- 2.
- 3.

Literatura podstawowa: (wymienić wg istotności, nie więcej niż 3 pozycje)

1. Położnictwo. Diagnostyka biofizyczna i biochemiczna
Bręborowicz Grzegorz, PZWL 2012
2. Położnictwo. Medycyna matczyno-płodowa
Bręborowicz Grzegorz, PZWL 2012
3. Położnictwo praktyczne i operacje położnicze.
Dudenhausem Joachim W, PZWL 2013

Literatura uzupełniająca i inne pomoce: (nie więcej niż 3 pozycje)

1. Położnictwo-ćwiczenia
Troszyński Michał 2009, PZWL
2. Położnictwo. Fizjologia ciąży
Bręborowicz Grzegorz, PZWL 2001
3. Choroby internistyczne i inne zaburzenia zdrowotne w ciąży
B. Walters, C. Nelson-Piercy, red. R. Dębski, Urban & Partner 2009
4. Monitorowanie stanu płodu
L A Miller, D A Miller, S M Tucker wyd.1 polskie red. R. Dębski

Wymagania dotyczące pomocy dydaktycznych: (np. laboratorium, rzutnik multimedialny, inne...) fantomy do ćwiczeń, rzutnik multimedialny, komputery, laptopy

Warunki wstępne: (minimalne warunki, jakie powinien student spełnić przed przystąpieniem do modułu/przedmiotu)

Przygotowanie teoretyczne, zaliczenie zajęć na V roku

Warunki uzyskania zaliczenia przedmiotu: (określić formę i warunki zaliczenia zajęć wchodzących w zakres modułu/przedmiotu, zasady dopuszczenia do egzaminu końcowego teoretycznego i/lub praktycznego, jego formę oraz wymagania jakie student powinien spełnić by go zdać, a także kryteria na poszczególne oceny)

1. Egzamin testowy – z całości zagadnień z zakresu ginekologii i położnictwa, będący dopuszczeniem do dalszej części egzaminu;
2. Część ustna egzaminu – przedstawienie i omówienie przypadku praktycznego u egzaminatorów sprawdzające umiejętność przeprowadzenia badania ginekologicznego i położniczego, stawiania rozpoznania lekarskiego, proponowania badań oraz sposobu leczenia w poszczególnych przypadkach; Każda nieobecność musi być odrobiona, łącznie z dniami rektorskimi i godzinami dziekańskimi.

Ocena:	Kryteria oceny zaliczenia przedmiotu
Bardzo dobra (5,0)	Celująca znajomość merytoryczna tematyki ćwiczeń. Student zna podłoże patofizjologiczne schorzenia, potrafi przedstawić ciąg przyczynowo-skutkowy (patofizjologia-objaw-leczenie) jednostki chorobowej; proponuje wszystkie sensowne metody diagnostyki, wie, po zajęciach, jakich wyników u danego pacjenta należy się spodziewać i dlaczego
Ponad dobra (4,5)	Bardzo dobra znajomość merytoryczna tematu, umiejętność płynnego omówienia zalet i wad różnych metod diagnostyki danej patologii oraz różnych sposobów terapii. Student zna podłoże patofizjologiczne schorzenia, potrafi przedstawić ciąg przyczynowo-skutkowy (patofizjologia-objaw-leczenie) danej jednostki chorobowej; proponuje metody diagnostyki uwzględniając najnowsze metody badań, wie jakich wyników u danego pacjenta należy się spodziewać i dlaczego. Student umie w pełni samodzielnie zaplanować proces diagnostyczno-terapeutyczny.
Dobra (4,0)	Dobra znajomość merytoryczna tematu, umiejętność zaproponowania różnych metod diagnostyki danej patologii oraz różnych sposobów terapii. Znajomość podłoża patofizjologicznego schorzenia – zbudowanie podstawowego ciągu przyczynowo-skutkowego (patofizjologia-objaw-leczenie) danej jednostki chorobowej; Student umie w pełni samodzielnie zaplanować proces diagnostyczno-terapeutyczny i wyjaśnić prowadzącemu każdy etap tego planu w ujęciu konkretnego przypadku swojej pacjentki
Dość dobra (3,5)	Dobra znajomość merytoryczna tematu, umiejętność zaproponowania różnych metod diagnostyki danej patologii oraz różnych sposobów terapii. Z pomocą prowadzącego wyjaśnia patofizjologię schorzenia – (patofizjologia-objaw-leczenie). Student umie zaplanować podstawowy rys procesu diagnostyczno-terapeutycznego

Dostateczna (3,0)	Podstawowa znajomość merytoryczna tematu, umiejętność interpretacji wyników różnych metod diagnostyki danej patologii oraz propozycja różnych sposobów terapii. Z pomocą prowadzącego wyjaśnia patofizjologię schorzenia – (patofizjologia-objaw-leczenie). Student umie zaplanować podstawowy rys procesu diagnostyczno-terapeutycznego, rozumie kolejne jego etapy
Ocena:	Kryteria oceny z egzaminu (jeśli dotyczy)
Bardzo dobra (5,0)	Celująca znajomość merytoryczna tematu, umiejętność płynnego omówienia zalet i wad różnych metod diagnostyki danej patologii oraz różnych terapii stosowanych na świecie (z analizą światowych wytycznych i różnic w zaleceniach dot. danej patologii). Student zna podłoże patofizjologiczne schorzenia, potrafi przedstawić ciąg przyczynowo-skutkowy (patofizjologia-objaw-leczenie) danej jednostki chorobowej; proponuje wszystkie sensowne metody diagnostyki, wie jakich wyników u danego pacjenta należy się spodziewać i dlaczego. Student umie w pełni samodzielnie zaplanować proces diagnostyczno-terapeutyczny.
Ponad dobra (4,5)	Bardzo dobra znajomość merytoryczna tematu, umiejętność płynnego omówienia zalet i wad różnych metod diagnostyki danej patologii oraz różnych sposobów terapii. Student zna podłoże patofizjologiczne schorzenia, potrafi przedstawić ciąg przyczynowo-skutkowy (patofizjologia-objaw-leczenie) danej jednostki chorobowej; proponuje metody diagnostyki uwzględniając najnowsze metody badań, wie jakich wyników u danego pacjenta należy się spodziewać i dlaczego. Student umie w pełni samodzielnie zaplanować proces diagnostyczno-terapeutyczny.
Dobra (4,0)	Dobra znajomość merytoryczna tematu, umiejętność zaproponowania różnych metod diagnostyki danej patologii oraz różnych sposobów terapii. Znajomość podłoża patofizjologicznego schorzenia – zbudowanie podstawowego ciągu przyczynowo-skutkowego (patofizjologia-objaw-leczenie) danej jednostki chorobowej; Student umie w pełni samodzielnie zaplanować proces diagnostyczno-terapeutyczny i wyjaśnić egzaminatorowi każdy etap tego planu w ujęciu konkretnego przypadku swojej pacjentki
Dość dobra (3,5)	Dobra znajomość merytoryczna tematu, umiejętność zaproponowania różnych metod diagnostyki danej patologii oraz różnych sposobów terapii. Z pomocą egzaminatora wyjaśnia patofizjologię schorzenia – (patofizjologia-objaw-leczenie). Student umie zaplanować podstawowy rys procesu diagnostyczno-terapeutycznego
Dostateczna (3,0)	Podstawowa znajomość merytoryczna tematu, umiejętność interpretacji wyników różnych metod diagnostyki danej patologii oraz propozycja różnych sposobów terapii. Z pomocą egzaminatora wyjaśnia patofizjologię schorzenia – (patofizjologia-objaw-leczenie). Student umie zaplanować podstawowy rys procesu diagnostyczno-terapeutycznego, rozumie kolejne jego etapy

Nawa jednostki prowadzącej przedmiot:	II Katedra i Klinika Ginekologii i Położnictwa	I Katedra i Klinika Ginekologii i Położnictwa
Adres jednostki	ul. Borowska 213, 50-556 Wrocław	ul. Chałubińskiego 3, 50-368 Wrocław
Nr telefonu	71- 733-14-97; 71/733-14-00	
E-mail		

Osoba odpowiedzialna za przedmiot:	Prof. dr hab. Mariusz Zimmer
Nr telefonu	71- 733-14-97; 71/733-14-00

<i>Wykaz osób prowadzących poszczególne zajęcia:</i>	<i>stopień/tytuł naukowy lub zawodowy</i>	<i>dziedzina naukowa</i>	<i>Wykonywany zawód</i>	<i>Forma prowadzenia zajęć</i>
Mariusz Zimmer	Prof. dr hab.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Jerzy Florjański	dr hab.n.med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Tomasz Fuchs	dr hab.n.med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Michał Pomorski	dr hab.n.med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Marek Tomiałowicz	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Jakub Śliwa	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Cyprian Goluda	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Jacek Robaczyński	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Jacek Żmijewski	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Anna Rosner - Tenerowicz	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Wojciech Homola	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Robert Woytoń	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Artur Wiatrowski	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Anna Kryza	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Paweł Barański	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Aleksandra Zimmer	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Beata Dawiec	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Anna Tarczyńska	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Mariusz Kasperski	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Joanna Budny-Wińska	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CA
Lidia Hirnle	Prof. dr hab	ginekologia	lekarz	CK, CS
Marek Murawski	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Jan Korzeniowski	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Grzegorz Myszczyzyn	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
M. Strózik	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Radosław Blok	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Rafał Sozański	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Bogusław Pałczyński	dr n. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Renata Pilarczyk	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Małgorzata Kowalska	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Maciej Pakuła	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
J. Banyś	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Magdalena Kapłon	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Adam Jagodziński	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Ewa Zielińska	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Magdalena Makowska	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Aleksandra Kalota	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS
Karolina Panek	lek. med.	ginekologia	lekarz	CK, CS

Data opracowania sylabusu

Sylabus opracował(a)

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu

II KATEDRA I KLINIKA

GINEKOLOGII I POŁOŻNICTWA

kierownik

Podpis Kierownika jednostki prowadzącej zajęcia

prof. dr hab. n. med. Mariusz Zimmer

Podpis Dziekana właściwego wydziału

..... Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu

WYDZIAŁ LEKARSKI

DZIEKAN

prof. dr hab. Andrzej Hendrich